

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De his quibus scriptura comparat auarum. Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](#)

eos quasi continue. vnde Ecclesia. 2. dicitur de auaro: Cūcti dies eius pleni sunt laboribus & æruminis, nec per noctem mente requietur. Et ciudem 5. saturitas diuitis non hinit eum dormire: & Ecclesiast. 14. dicitur de auaro quod in tristitia erit super mensam suam. & Philosophus dicit de ipso, Nihil inf. licius fortunato insidente. Item Philosophus: Nihil grauius potest impetrari cuius inimico quam avaritia. Quia in præsenti vexante, corpus eius dura tormenta patitur, & in futuro æterna supplicia promeretur. Hoc signatum est in eo q[uod] frater Abel legitur fuisse Cain, Abel luctus, Cain possesio interpretatur. Abel vero & Cain fratres sunt: quia luctus & possessiones iuncta sunt. Id est figuratum est in hoc quod Tyrus legitur fuisse filia Sidonis. Tyrus interpretatur angustia, & afflictio: Sidon, venatio. Venatio autem cupidorum, angustiam & afflictionem in eis parturit. ¶ Sexto loco faciūt diuitiæ quandam stultam fiduciam & presumptiōnem. Vnde Psal. Ego dixi in abundantia mea, Non mouebor in æternū. Et Ecc. 11. Inueni requiem, & non manducabo de bonis meis solus: & nescit q[uod] tempus prætereat, & mors appropinquit, & relinquet omnia aliis, & morietur. ¶ Ultimo interficiūt anima contemplationē. vnde Gene. 48. Iacob egrediente Euphratem, mortua est Rachel. Ephrates interpretatur sterilis, & significat diuitiarum abundantiam. Ista eadem mala quæ diuitiæ faciunt, facit per consequens ipsa avaritia, quæ eas congregat.

¶ De duobus aliis malis quæ facit avaritia proprio subiecto.

PRAESTER ista mala sunt & alia duo quæ facit avaritia. Primum est, quod conturbat aurum, & totam domum eius. Vnde Prouer. 15. Conturbat domū suam, qui sectatur avaritiam. Domus ibi potest accipi pro domo conscientiæ, vel pro domesticis. Secundum malum est gratitudo. Vnde Sen. Nullū malum maius habet cupiditas, quam q[uod] ingrata est. Idem: Quisquis de accipiendo cogitat, oblitus est accepti. Cum deberet avarus regratiari Deo de bonis quæ iam accepit, ipse oblitus est acceptorum, & de acquitendis cogitat.

De his quibus scriptura comparat auarum. CAP. VIII.

O Crato sicut ad derestationē avaritiæ, ea quibus scriptura auarum comparat, s. inferno & morti vnde Habacuc 2. Dilatavit quasi infernus animā suā, & quasi mors non adimplebitur. Vnde in persona auarorum dicitur Prouerbior. 1. De glutiāmus eū sicut infernus viuentē. & Hierony. Avarus est sicut infernus. Insatiabilis est enim, & quo amplius rapit & deuorat, eo amplius tapere sitit quod deuoret. Comparatur etiā auarus mari. Omnia enim

enim flumina intrant mare, & mare non redundat: vt legitur Eccl. 1. Sic de diuitiis avarus non redudat. Comparatur etiam canis vnde Sen. Vid aliquando canem misum a domino, frusta panis aut carnis apero ore captantem: quicquid excipit, protinus integrum deuorat, & semper ad spem venturi inhibet. Idem accedit nobis: quicquid expectantibus nobis fortuna proicit, illud sine ulla voluptate dimittimus, statim ad rapinam alterius recte & attoniti aspiramus. Comparatur etiam avarus talpe, eo quod niger sit per nequitiam, cæcus per avaritiam, & habens diuersos tumulos. Tot tumulos habet avarus, quot possessiones amat. Comparatur etiam aranea. Aranea telam facit ut muscas capiat. Muscae quæ pungunt, signant diuitias, ad quas capiendas totum studium est avaroru. Vnde Esa. 39. Telas araneæ texuerunt.

De exemplis quæ faciunt ad detestationem avaritiae. C A P . IX.

Nono faciunt ad detestationem avaritiae exempla sanctorum & philosophorum, de quibus pauca ponemus. ¶ Primum exemplum est Genes. 14. vbi rex Sodomorum dixit ad Abraham: Da mihi animas, cætera tolle tibi. Respondit Abraham: Levo manum meam ad Deum excelsum, possestorem cæli & terræ, quod à filo subtegminis usque ad corrugiam caligæ, non accipiam ex omnibus quæ tua sunt &c. ¶ Secundum exemplum est eiusdem 33, vbi Iacob volunti dare munera Esau: respödit Esau, Habeo plurima frater misericordia tua tibi. ¶ Terrium est Exod. 12. vbi artifices tabernaculi dixerunt Moysi: Plus offert populus quam necessarium est. Dixit ergo Moyses præconis voce: Ne vir, nec mulier quicquam offerat ultra in opere sanctuarij. ¶ Quartum est, Num. 22. vbi dicit Balaam: Si dederit mihi Balach domum suam plenam argenti & auri, non potero mutare verbum Domini. ¶ Quintum est, 1. Regum 12. vbi dicit Samuel: Loquimini de me coram Domino, si de manu cuiuscumque manus accepti. ¶ Sextum, 2. Regum, in fine, vbi dicit David ad Ornan: Ne quicquam fieri ut vis: sed emam pretio a te area tuam. ¶ Septimum est in Ioanne, vbi dicit Dominus: Venit princeps mundi huius, & perdererit: venit pauper, ne haberet diabolus quod auferret. ¶ Octavum est, 2. ad Cor. 11. Gratus euangelizauit vobis: & quum essem apud vos, & egerem, nulli onerosus fui. Itē Paulus Actu. 20. Argoniam ad ea quæ opus erat mihi, & his qui mecum erant, ministraverunt manus istæ. & idem: Oportet meminisse verbi Domini Iesu: quoniam ipse dixit, Beatus est daret, quam accipere.

¶ Aliud
lopho
pondu
confid
proiec
bis. ¶ A
pletu
glieci
& phil
ses, no
cum. C
diocri
quum
scieba
quo bi
est bea
suum,
capilli
De

D
di
vlsura,
station
quid de
cati fac
Exo. 22
qui tec
Secund
& frug
sic leg
vt bene
dieris p
trisao.
rum est
exigeti
Domin
in mon
non de
tium: v
¶ Aliud